

İLİM VE İRFAN: ALLAH'IN RIZASI YOLUNDA YÜKSELİŞ

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Bizi yaratan, yaşatan, türlü imkânlarla, nimetlere her an, daima mazhar eyleyen, her türlü varlığımız ve imkânımızı bize sağlayan Rabbimiz'e, Yaradanımız'a sonsuz hamd ü senâlar olsun.

O'nun elçisi, peygamberi, habîbi; rehberimiz, önderimiz, Muhammed-i Mustafâ'sına sonsuz selam, tahiyyât ve ihtiramlarımızı arz ederiz.

Rabbimiz bizi Peygamber Efendimiz'in yolundan ayırmasın. Sevgisine erdirdin, iltifatına mazhar eylesin. Şefaatine nâil eylesin. Ümmetine çok güzel hizmetler götürmemizi nasip eylesin. Ümmetin dejenere olmaya yüz tuttuğu çağımızda sünnetine en güzel şekilde sarılıp onu ihyâ eyleyip yüzlerce şehit sevabı kadar büyük sevaplara nâil olmayı nasip eylesin.

a. İmam Hatip'li Olmak

İmam-Hatip okullarını açıldığı zamandan beri çok severim. Benim de idealim İmam-

Hatip okullarına gitmekti ama benim tahsile başlamamdan sonra açılmıştı. Onun için ben de İstanbul Edebiyat Fakültesi'ni Arap Fars Filolojisi bölümünden bitirdikten sonra Ankara İlahiyat Fakültesi'ne girerek sizinle meslektaş olmayı biraz sağlamış oldum, yine İmam-Hatip zümresinden, ilâhiyat kadrosundan olmuş oldum.

Sizi tebrik ederim; en kıymetli mesleği seçmiş bulunuyorsunuz.

Mühendislik, doktorluk, muhasebecilik, hukuk, iktisat, sanat, ticaret; bunların hepsi insanoğlu için ve dünya içindir. Ama ilâhiyat âhiret içindir; ilimlerin en yükseğidir, çalışma sahalarının, mesleklerinin en güzelidir.

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ

Ve men ahsenü kavlen mimmen deâ ila'llâh¹ diye, âyet-i kerîmede teyîden bu hakikat ifade buyuruluyor. “Allah’ın yoluna çağıran bir kimseden daha güzel sözlü, daha değerli kim olabilir?” diye, “kimse olamaz” mânasına ifade ediliyor.

¹ 41/Fussilet, 33.

O bakımdan, en güzel yolu seçtiğinizden Allah'a çok şükür borçlusunuz.

Biz de size gıpta ediyoruz, sizi tebrik ediyoruz.

Ayrıca okullarınızın başarılı öğrencileri olduğunuzu yine sevinçle memnuniyetle duydum, öğrendim; onu da tebrik ederim. “Karşınızda konuşacağınız öğrenciler dereceye girmiş öğrencilerdir.” dediler. Başarılarınızdan dolayı sizi tebrik ederim ve başarılarınızın devamını Cenâb-ı Hak'tan niyâz ederim.

Biz ve sizler, ümmetin en önemli kadrosunu teşkil ediyoruz. Ümmetimiz de ümmetlerin en üstünüdür.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

*Küntüm hayra ümmetin uhricet li'n-nâsi te'murûne bi'l-ma'rûfi ve tenhevne ani'l-münkeri.*²

² 3/Âl-i İmrân, 110.

Bu âyet-i kerîmede ümmetler, insan toplulukları, milletler, kavimler içinde bizim en hayırlı kavim, ümmet, grup olduğumuzu bildiriyor.

“Kavim” diyemeyiz çünkü ırk esasına dayalı değil. O bakımdan, daha başka sebeplerden “millet” diyemiyoruz.

Biz ümmetiz. Birçok renk, birçok ırk, birçok bölge, birçok nesep, birçok kültür sahalarına mensup insanlar olabilir ama *lâ ilâhe illallah* deyince, Kur’an’ı esas alınca, Resûlullah’ın peygamberliğini, elçiliğini kabul edip ona tâbi olunca hepsi tek bir mâna kazanıyor; işte o, İslâm ümmeti olmak.

Bu ümmet en hayırlı ümmettir. En hayırlı ümmetin içinde de çeşitli tabakası vardır. Bir hadîs-i şerîfte;

الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ
الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ

*el-Müminü'l-kaviyyu hayrun ve ehabbu ila'llâhi mine'l-mü'mini'd-daîfi ve fî küllin hayrun.*³

“Her müslüman iyidir, hayırlıdır, hepsinde hayır vardır ama kuvvetli müslüman zayıf müslümandan daha hayırlıdır ve Allah tarafından daha çok sevilir.”

“Kuvvetli müslüman hem daha hayırlı, hem daha sevgilidir.” buyuruluyor.

Demek ki müslümanların da derece bakımından hayırlılıkları, hayır dozajları farklı olanlar vardır.

Ve fi küllin hayrun. Hepsinde hayır vardır ama en hayırlıları da vardır, hayrı az olanları da vardır.

³ Müslim, "Kader", r. 34; İbn Mâce, "Mukaddime", 10, r. 79; Ahmed b. Hanbel, II, 370, r. 8829; İbn Hibbân, *Sahîh*, XIII, 29, r. 5722; Humeydî, *Müsned*, II, 267, r. 1147; İbn Ebî'd-Dünyâ, *er-Rızâ anillâh ve's-sabr alâ ğazâih*, I, 79, r. 53; Nesâî, *es-Sünenü'l-Kübrâ*, IX, 230, r. 10382; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, XI, 124, r. 6251; Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, X, 152, r. 20173; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, I, 372, r. 191; Tahâvî, *Şerhu müşkili'l-âsâr*, I, 236, r. 259; Hakîm et-Tirmizî, *Nevâdiru'l-usûl*, I, 404, r. -1; İbn Asâkir, *el-Mu'cem*, I, 369, r. 443; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, I, 115, r. 537; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-evliyâ*, XIII, 296, r. -1; Ebuş-Şeyh, *el-Emsâl fi'l-hadîs*, I, 247, r. 208; İbnü's-Sünnî, *Amelü'l-yevm ve'l-leyle*, I, 310, r. 349.

Sizler en hayırlı olan mesleğe girmiş insanlarsınız. Allah'ın dinini öğrenme, öğretme, temsil etme, insanlara önderlik etme mesleğine girmişsiniz. İmam demek, “önder” demektir. *İmâmü'l-müslimîn* demek, *halîfe-i ruy-i zemîn* demektir. Mesela Peygamber Efendimiz, onun halifeleri Hulefâ-i Râşidîn imamlar idi, *eimmeti'l-müslimîn*; müslümanların imamlarıydı, yani önderleriydi. O halde, en önemli imkâna ve mevkiye sizler sahipsiniz.

Ama sanıyorum bunu hissedebilmek ayrı bir iş; yolunun doğru olduğunu, güzel olduğunu, kıymetli olduğunu hissedebilmek, ona şükredebilmek, ondan dolayı sevinç duyabilmek herkesin duyduğu bir şey değil olabilir.

Belki sizler “Niye İmam-Hatip oluyoruz?” diye içinizde burukluk da hissediyor olabilirsiniz. Çünkü size bazı kimseler; “Ölü yıkayıcısı mı olacaksın?” diye, “Ne diye geldin İmam-Hatip okuluna? Sen zeki bir çocuksun, burarlarda ne arıyorsun?” diye menfî sataşmalar da yapmış olabilirler.

Ama işin doğrusu; âhirete inanan kimse-ler olarak en güzel meslek sizin mesleğiniz-

dir. Ve bu ümmetin içinde önderlik ve liderlik sizindir.

Onun için ilim yolunda devamınızı ve başarılarınızı temenni ederim.

رُتْبَةُ الْعِلْمِ أَعْلَى الرُّتَبِ

Rütbetü'l-ilmî a'le'r-rüteb. “İlim pâyesi, rütbesi, rütbelerin en üstünüdür.”

Fakat burada bir şeyi belki bilmiyorsunuz, belki de bazı insaflı hocalarınız tarafından size anlatılmıştır:

b. İslam'da Alim Kimdir?

Alim demek, İslâm'da “çok bilgi bilen insan” demek değildir. Nasıl öyle olabilir ki Peygamber Efendimiz'in diploması bile yoktu! Ümmî idi. “Şu hocadan ders aldı.” denilecek bir hocası da yoktu.

أَدَّبَنِي رَبِّي فَأَحْسَنَ تَأْدِيبِي

Eddebenî rabbî fe-ahsene te'dîbî.

Terbiyesini sadece ve sadece Allahu Teâlâ hazretleri eylemiş, hiçbir özel hocadan özellikle bir bilgi almamış. Alsaydı;

إِذَا لَارْتَابَ الْمُبْطِلُونَ

*İzen le'rtâbe'l-mubtilûn*⁴, o zaman bazıları Resûlullah'a iftira ederdi; "Hocası öğretti de bu fikirleri o ortaya atıyor." derlerdi.

Allah Peygamber Efendimiz'i anasından babasından tecrit etmiş, anasının babasının telkini olamayacak duruma, öksüz duruma getirmiş. Hocasız bırakmış. Çok cahil bir muhitte peygamber olarak göndermiş. Ümmîler arasından ümmî bir peygamber göndermiş. Sağ eliyle yazı yazmadığını Kur'ân-ı Kerîm bildiriyor.

Ama gördüğü hizmete ve başardığı işe baktığımız zaman, dünyanın en büyük insanı!

İşte bunun Allah'tan olduğu çok net olarak bilinsin diye Allah bütün çevresini temizlemiş, tecrit etmiş. Yani Allahu Teâlâ hazretleri bütün insanlara bildiriyor ki;

"Ben bu peygamberimi hiçbir yerden tesir almadan çok cahil bir kavmin arasından, hiçbir kültürün etkisi altında olmadan yetiştirdim. Ama *ulûm-u evvelîn ve'l-âhirîn*'i ken-

⁴ 29/Ankebût, 48.

disine verdim. Görüyor musunuz; isterseniz Hz. Âdem devrinden bahseder, isterseniz daha başka devirden bahseder, isterseniz size Mescid-i Aksâ'nın pencerelerinin sayısını söyler, isterse pencerelerin üstündeki altındaki nakışları söyler...”

Ümmîliğinin yanında ilim ve irfanındaki büyük farkı insanlar görsün ve bunun Allah'tan olduğunu bilsinler diye onu öğretmensiz, mektepsiz, yazısız yetiştirmiş. Kimse şüphelenmesin, sırf Allah'ın vahyi ile olduğu bilinsin diye...

Ümmî bir Peygamber, yazı yazmamış bir Peygamber, kitap okumamış bir Peygamber, okuyanlarla teması olmayan bir Peygamber; ama getirdiği bütün bilgiler insanlığın birçok kültür dairelerine mensup insanların fikirlerini tashih ediyor, düzeltiyor. Yirminci yüzyılda yeni bulunan bilgileri 14 asır evvel o getirmiş oluyor ve bunu sezen alimler müslüman oluyorlar. Fransız alimi, Alman alimi, Japon alimi, Amerikalı alim; “Allah Allah...” bakıyor, müslüman oluyor.

İlim, “bilgi yığını” demek değildir. İlim; Allah’ın rızası yolunu bilmektir ve rızasına uygun işleri yapmaktır.

Böylece dağdaki bir çoban da evliyâ olabilir, Firdevs-i Âlâ’ya girebilir. Ama bir büyük üniversitenin rektörü de cennete girmek şöyle dursun, cehennemde orta tabakalarında yukarılarında durmak şöyle dursun, oralarda bile duramaz, gayyâ kuyusunun ta dip tarafına gidebilir, 70 yıllık çukara yuvarlanabilir!

İş, bilgi birikimi meselesi değildir. İş, Allah’ın rızası yolunu anlamak; Kur’an’ı anlamak, uygulamak, samimi olmak ve takvâli olmak yoludur.

Böyle bir insan çoban da olsa ümmî de olsa alimdir. Öteki türlü insan, yüzlerce kitabı ezbere bilen, hafızası müthiş kuvvetli, devrilmiş kütüphane tarzında bir insan olsa bile sıfırdır, kıymeti yoktur. Hatta merkep gibidir.

Cuma sûresinde Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ
الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا

*Meselü'İlezîne hummilu't-tevrâte süm-
me lem yahmilûhâ ke-meseli'l-hımâri yah-
milü esfârâ.*⁵

“Kendilerine -Allah’ın vahyi grubu ola-
rak, mukaddes kitabı olarak- Tevrat kendile-
rine indirilmiş olmasına rağmen, Tevrat’ın
içindeki ahkâmı uygulamayan, onu yüklenme-
yen, benimsemeyen, hayatına tatbik etmeyen
kimseler, sırtlarına kitaplar yükletilmiş mer-
kepler gibidir.”

Ke-meseli'l-hımâri yahmilü esfârâ. “Ki-
tapları taşıyan merkep gibidir.”

Kitaplar sırtında; kalbinde değil, aklında
değil, içinde değil. Onun için merkep gibidir.
Hatta merkepten de aşağıdır;

أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ

*Ülâike ke'l-en'âmi bel hüm edal.*⁶ “Onlar
hayvanlar gibidir, hatta daha aşağıdır.” buyu-
ruluyor.

⁵ 62/Cuma, 5.

Onun için ilim, “bilgi yığını” demek değildir. İlim, “hal sahibi olmak, irfan sahibi olmak” demektir.

Bunu hiç unutmayın.

c. Âlet İlimler

Öteki türlü olan ilim yani bilgiler; bir kısmı, sizin şu ana kadar okuduklarınızın çoğu âlet ilimleridir, bir büyük gayeyi elde etmek için alettir, merdivendir.

Arapça öğreniyorsunuz, ne işe yarar?

Kur’an’ı öğrenmeye, anlamaya, hadîs-i şerîfleri anlamaya yarar.

Ama hıristiyan Araplar da var. Arapça’yı çok güzel, anadan doğma bildiği halde kalbinde zerre kadar iman olmayıp cehenneme kütük olacak insanlar da var!

Arapça demek ki asıl değildir, alettir. İyi kullanılırsa iyi sonuçlar alınabilir.

Hadis, tefsir, fıkıh, kelâm vs. bunlar hep bir hakikatı anlamak için vasıta. O hakikat de *imandır*; sağlam imandır, yakîndir. Ondan sonra da Allah’ın net olarak farzları emirleri

⁶ 7/A’raf, 179.

neyse onları cân-ı gönülden severek uygulayıp Allah'ın rızası yolunda yaşamak, ondan sonra huzuruna yüzü ak, alını açık, tertemiz sevdiği bir kul olarak varabilmektir.

Bunu sağlayabilen bir kimse alimdir. Bunu sağlayamayan bir kimse velev üç üniversitenin rektörü olsa, cumhurbaşkanı olsa, Amerika Birleşik Devletleri'nin reisi olsa, dünyanın hâkimi olsa, bütün kütüphanelerdeki kitapları ezbere bilen kimse olsa, cahildir. Çünkü kendisini ebedî saadete götüreceği yolu bulamamıştır; kendisini ebedî cezaya uğramaktan, cehenneme düşmekten koruyamamıştır.

Onun için, bu noktaya dikkat edin!

İlim ilim bilmektir,

İlim kendin bilmektir,

Sen kendini bilmezsin,

Ya nice okumaktır.

Yunus alay ediyor:

“Sen kendini bilmiyorsun. Okudun, bu nice okumaktır? Böyle okumak mı olur?” diye öyle kimselere târizde, ikazda bulunuyor.

İlim, hak yolda Cenâb-ı Hakk'a ulaşmak için bir alettir, bir vasıta, bir araçtır. Ama bir noktada bazen de bir engeldir, bir mâniadır! İmam Gazzâlî söylüyor, ben söylemiyorum. İlim, Allah'a ulaşmak için yola çıkmış, cenneti kazanmaya çalışan insanlar için bir noktada bazen engeldir, settir, mâniadır, aşılamayacak bir duvardır.

d. İlmiyle Mağrur Kişi

Ne demek?

Eğer kişi ilmiyle mağrursa, ilmiyle oyalandıysa, ilmin kabuğunda kalmışsa, özüne intikal edememişse, bir de “Ben söyleyim, ben böyleyim, ben alimim, ben müderrisim, ben şunu bilirim, ben şu kadar diploma sahibiyim, şu kadar kitap okudum, bu kadar kitap yazdım...” diye, “ben, ben, ben!..” diyorsa o zaman artık ilim kendisine engel olmaya başlamıştır. “Keşke alim olmasaydı da bu kadar mütekebbir olmasaydı! Keşke bu kadar okumasaydı da bu kadar kendini beğenmiş bir tahammül edilmez, burnu büyük herif-i nâşerif olmasaydı!” denir.

Allah da sevmez. Mütekebbiri, kendini beğenmiş Allah'ın sevmediğini biliyorsunuz.

Mütevâzı, güzel ahlâklı kulu sevdiğini biliyorsunuz.

O halde ilmi bu mâna ile öğrenmek lazım, öğretmek lazım, ilim müesseselerinde böyle çalışmak lazım.

“Ben ilim öğreneceğim, öğreneceğim, öğreneceğim...”

Ne olacak?

“Profesör olacağım, arabam olacak, köşküm olacak, konferanslar vereceğim, herkes bana hürmet edecek, belki mebus olurum, belki bakan olurum, belki başbakan olurum...”

Ne olacak? Sonra ne olacaksınız?

Hiç... Sonu bir hiç!

Bu gaye değildir.

e. Mârifetullah

Bu dünyada gaye; Allah'ın rızasını kazanmaktır. Dinin gayesi budur. Dinin aslı, esası, özü, ibadetlerin maksadı budur. Buna *mârifetullah* deniliyor; Allah'ı bilmek, Allah'ı bulmak, Allah'ın rızasına kavuşmak, Allah'ın

rızasına ermek, Allah'ın sevdiği kul olmaktır; gaye budur.

Allah'ın sevdiği kulu olamamış bir insan hayatta başarısız bir insandır, cahil bir insandır, kör bir insandır, mânevî bakımdan kördür. Onlar âhirette âmâ olarak, yani iki gözü görmeyen insanlar olarak haşrolacaklarmış ve diyeceklermiş ki;

رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

*Rabbi lime haşertenî a'mâ ve kad küntü basîrâ.*⁷ “Ben dünyada iken gözleri gören bir insandım, niye beni âhirette âmâ olarak ba's eyledin?”

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا

*Kâle kezâlike etetke âyâtünâ fenêsîtehâ.*⁸ “Allah'ın âyetleri sana geldi; sen dinlemedin, duymadın, ikazları kabul etmedin, unuttun, kafana girmedi, bir kulağından girdi bir kulağından çıktı... Mânevî bakımdan kördün, âhirette de şimdi kör olacaksın.” denilecek.

⁷ 20/Tâhâ, 125.

⁸ 20/Tâhâ, 126.

İmam-Hatip okulu talebesi olmak güzeldir. İlâhiyat hocası olmak güzeldir. Önder olmak güzeldir. Din adamı olmak güzeldir. Ama tehlikelidir de... Bir de halk sizi tuttu mu, alkışlamaya başladı mı, kendinizi havaya kaptırdınız mı; o zaman sizin şarkıcıdan, film artistinden farkınız kalmaz. Herkes beğeniyor, alkışlıyor, her yerde rağbet görüyorsunuz ama Allah sevmiyor! Allah'ın sevmediği bir insan; kim ne yaparsa yapsın, hiç kıymeti yok!

Onun için, ilmi Allah rızası için öğrenin. İlim bir alettir. İlim aleti, aracı vasıtasıyla Allah'ın rızasını bulmaya gayret edin. Gerisi boştur.

فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ

*Fe-men zühziha ani'n-nâri ve udhile'l-cennete fe-kad fâz.*⁹ "Kim cehennemden paçayı kurtarabilirse, cennete girebilirse, işte kurtulmuş olan odur."

Bu çok önemli bir nokta.

⁹ 3/Âl-i İmrân, 185.

Sizin bu gerçekleri anlamış insanlar olduğunuzu kabul ediyorum. Belki bazı hocalarınız söylemişlerdir. İlim sadece bilmekten ibaret değildir; ilim ahlâkla beraberdir, ilim amelle beraberdir, ilim ihlâsla beraberdir, ilim takvâ ile beraberdir. Bunları bilen insanlarsınız.

O zaman size şunu söylemek istiyorum:

Sizlerin ve bizlerin omzumuza çok büyük sorumluluklar yüklenmiştir. Yirmibirinci yüzyıla giriyoruz; dünya üzerinde Müslümanlık var ama Müslümanlığın sahibi yok, yani gerçek bir sahibi yok, gerçek bir müessese yok. Birtakım çalışan kuruluşlar var, birtakım devletler var...

“Dünya üzerinde bir İslâm devleti yoktur.” diyebilirim.

Gezdim, gördüm. Tam mânasıyla, “Gidelim şuraya hicret edelim, yerleşelim de tam Kur’ân-ı Kerîm’in ahkâmına göre yaşayalım.” diyeceğiniz bir İslâm devleti yoktur. Bayrağında *lâ ilâhe illallah* yazar, içinde camiler vardır, insanları sakallıdır vesairedir; yetmiyor.

Gerçekten müslümanın, İslâm'ın sahibi yoktur.

f. İslam'ı kim koruyacak

İslâm'ı kim koruyacak? İslâm'ı kim savunacak? İslâm'ı kim yayacak? İslâm'ı kim öğretecek? İnsanları doğru yola kim çekecek? Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in vazifesini kim devam ettirecek?

Peygamber Efendimiz müşriklerin arasında ba's olundu, kendi ailesinden insanlar bile kendisine karşı çıktılar, kendi damatları kendi kızlarını az kalsın öldürüyordu... Ne kadar sert tavırlar içinde [davrandılar]...

Ama o müşrik kavimden bir sahabe ordusu meydana geldi; onlar yerlerini yurtlarını terk ettiler, diyarları bıraktılar, evleri bıraktılar, rahatlarını bıraktılar; değiştiler, değişik insanlar oldular. Maksatları ticaret değildi, ticaretlerini bıraktılar. Maksatları ev bark değildi, evlerini barklarını bıraktılar. Karısı Mekke'de, kendisi Medine'ye geldi. Malı mülkü Mekke'de, kendisi Medine'ye yoksul olarak geldi. İnanan insanlarda büyük bir değişiklik oldu. Büyük fedakârlıklar oldu. Kimisi Horasan'da, kimisi Türkiye'de, kimisi Ahlat'ta,

kimisi Sümeysat'ta, kimisi Adıyaman'da, kimisi Kafkasya'da şehit oldular, öldüler; İslâm'ı yayarken, İslâm için cihat ederken... İstanbul'da 27 tane sahabenin ismi biliniyor. İstanbul o zaman Arabistan'a çok uzak bir diyar olmasına rağmen... Onlar İslâm'ın savunuculuğunu yaptılar, İslâm'ı yayma şuuruna sahip idiler. 622-672, 50 yıl içinde İspanya'ya, Orta Asya'ya, Kafkasya'ya ulaştılar, Anadolu'ya geldiler, Afrika'da nerelere kadar uzandıklarını bilmiyoruz.

Peki onların çalıştığı, elde etmek istedikleri gaye ne idi?

Allah'ın rızasına ermek için çalıştılar. Kur'ân-ı Kerîm'in yolunda çalıştılar.

Peki bu aksiyon şimdi durdu mu? Bitti mi?

Hayır, şimdi aynı görev yine müslümanların üzerinde fakat o tarzda işi ciddiye alıp çalışan müslüman yok! Herkes tüccar, herkes esnaf, herkes ziraatçı, herkes memur, herkes işinde gücünde, eğlencesinde, yaz tatilinde, deniz kenarında, gazinoda, barda, pavyonda, evinde, rahatında...

Peki İslâm için çalışacak kim var?

İslâm için çalışacak bir kadronun olması lazım. Veyahut müslüman gerçek müslüman ise İslâm için çalışması lazım geliyor.

İşte siz bu mesleği seçmiş oluyorsunuz. Bu mesleği güzel yapmak için İslâm'ı çok güzel öğrenmek lazım. Kur'ân-ı Kerîm'i çok iyi bilmelisiniz. Bildiğinizi çok güzel uygulamalısınız, kendiniz hayatınızda yaşamalısınız. Sonra başkalarına anlatmalısınız. Başkalarına İslâm'ı sevdirebilmelisiniz. Gidip bir Yunanlı'yla konuştuğunuz zaman, arkadaşlık ettiğiniz zaman sonunda o Yunanlı müslüman olabilmeli. Rusya'ya gittiğiniz zaman, bir seyahat yaptığınız zaman birisiyle karşılaşıncaya kadar o müslüman olabilmeli. Amerika'ya gittiğiniz zaman İngilizce öğreneceksiniz, doktora yapacaksınız vesaire, sizin yanınızdaki komşu sizinle ahbaplık ederken müslüman olabilmeli. Siz onları İslâm'a çekebilmelisiniz. Allah'ın dinine faydalı olabilmelisiniz. Bu aşk ile çalışmalısınız. O heyecanı taşımalısınız ve o tesiri yapmalısınız. Peygamber Efendimiz'in sahabesi gibi olmalısınız.

Müslümanlığınız zamâne Müslümanlığı gibi olmamalı, sahabe Müslümanlığı gibi olmalı.

g. Zamane Müslümanı

Zamâne müslümanı; banka faizini yer, bira içer, plaja gider, kravat takar, fötr şapka giyer, hanım berbere gider, peruk yaptırır, altı aylık ondünasyon permalar, kısa etekle gezer, japone kollu gömlek giyer, yakası açıktır... “Bu ne biçim Müslümanlık?” dediğin zaman; “Benim kalbim temiz!” der. Bir acaip Müslümanlık, zamane Müslümanlığı...

Karadeniz’den geliyorum.

“Hocam valla yatsı namazında camiden çıkıyorlar, kötülüğe gidiyorlar.” diyor.

O kadar şuursuz... Zamâne müslümanı böyle.

Ama size tavsiye ederim:

Peygamber Efedimiz’in hayatını okuyun ve sahâbe-i kirâmın hayatını okuyun. Dergilerimizde biz hanım sahabelerle, erkek sahabelerle ilgili kitap hediyesi verdik, lütfen okuyun! Bir sahabe nasıl yaşıyor, nasıl duyuyor, neler hissediyor, hayatını nasıl tanzim ediyor, ne gibi faaliyetlerde bulunuyor, buna dikkat edin.

h. İyi Müslüman Olun

İyi müslüman olun. İslâm'ı iyi öğrenin. Allah'ın sevdiği işleri yapın. Allah'ın huzuruna sevdiği razı olduğu bir kul olarak varmaya çalışın. Cennete girmeye çalışın. Cehenneme düşmemeye çalışın. Resûlullah'ın şefaatine, sevgisine, iltifatına mazhar olmaya çalışın. Bazı insanlar var, bunlara sahip olabiliyorlar, olmuşlar.

Allah yardımcınız olsun.

İnsanın içinde bir nefsi vardır, gençlik çağında bu daha da kuvvetlidir. Bir de şeytan vardır, o da çok usta bir aldatıcıdır. Bir de etrafınızdaki çevreniz, dünyanız vardır; bu da çok renkli, tatlı, cazibedar, çekici, aldatıcı ve saptırıcıdır. Çünkü her türlü eğlence vardır; en aşağısı top, futbol vesaire, oradan ötesi artık en aşırı uçlara kadar giden eğlenceler, keyifler, zevkler... Bunca zorlukların hepsini Allah imtihan için koymuştur; “Bakalım hangi kullarım âşık-ı sâdıktır, bana aşk ile sıdk ile gerçek kulluğu yapabilecek; hangileri bu engellere takılacak, hangileri şeytana uyacak?” diye imtihan için göndermiştir.

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

*İnne'ş-şeytâne leküm aduvvün fe't-tehizûhü adüvvâ*¹⁰. “Şeytan sizin düşmanınızdır, siz de onu düşman belleyin.” diye tavsiye etmiştir.

إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

İnne'n-nefse le-emmâretün bi's-sûi illâ mâ rahime rabbî.¹¹

قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

Kad efleha men zekkâhâ ve kad hâbe men dessâhâ.¹² “İnsanın içinde bir nefsi vardır ki en büyük düşmanı odur. Kim onu zabt u rabt altına alırsa, ıslah edebilirse kurtulur; ıslah edemeyen felakete uğrar, iki cihanda zarara uğrar.” buyurmuştur.

Onun için, kendi kendinizi ıslah edebilmelisiniz, düzeltelmemelisiniz. Nefsinizi müslüman edebilmelisiniz. İçiniz sulh u sükûna erebilmeli, tertemiz olabilmeli.

¹⁰ 35/Fâtır, 6.

¹¹ 12/Yusuf, 53.

¹² 91/Şems, 9-10.

Bu olmadıktan sonra olmaz. Nefsi ıslah olmadıktan sonra diploma da para etmez, para da para etmez, mevki de para etmez, şöhret de para etmez, uzun ömür de para etmez; insan âhirette çok pişman olur insan. Çünkü;

Kad eflaha men zekkâhâ ve kad hâbe men dessâhâ.

Gaye iyi insan olmaktır, kâmil insan olmaktır, Allah'ın sevdiği insan olmaktır.

Allah bu konularda sizi uyanık, bu konuları bilen ve bu konularda ayağı kaymayan, gerçekleri yakalayabilen kullardan eylesin.

Benim söylediklerimin aleyhinde bir sürü söz de işitebilirsiniz. Size bu gerçekleri, hatırlasanız bile boşverdirmek için, “Boşver, aldırma!” diyecek bir sürü insan da karşınıza gelebilir.

Arapça öğreteceğiz diye bir yerde İmam-Hatip hocalarını toplamışlar. Konuşmacının birisi çıkmış; “Küçük günahlara aldırmayın.” demiş. Başka nasihat edecek bir şey bulamamış bulamamış da, küçük günahları işleyebil-

me müsadesi, cevazı çıkartmış; “Küçük günahlara aldırmayın, korkmayın.” demiş.

Bazı büyük zâtlar;

“Bunlar birike birike büyük günah olur. Küçük günah ama kime karşı işliyorsun sen? Allah’a karşı bir suç. Günahın küçüğü büyüğü mü olurmuş? Allah’a karşı madem ki günahdır, bunun küçüğü de olmaz!” diyorlar.

Ama birisi de çıkıp; “Küçük günahlara aldırmayın.” diyebiliyor. Ve bunun üzerinde uzun birkaç [söz] de ekleyebiliyor. Talihsiz bir konuşma yapmış diye, o toplantıya katılanlar söylediler.

i. Çeşitli Fikirlerle Karşılaşacaksınız Hazırlıklı Olun

Siz ve dışınızdaki başka gençler ve dünyanın çağdaş bütün başka insanları -bizler de öyle- her gün çeşit çeşit fikirlerle karşılaşabiliriz, karşılaşıyorsunuz. Birisi size; “İmâm-ı Âzam bizim mezhebimizin imamıdır, en büyük imamdır.” diyecek. Bir tanesi de gelecek; İmâm-ı Âzam aleyhinde atacak tutacak, verecek veriştirecek. Birisi gelecek, size; “Nefsi terbiye etmeden olmaz, ahlâkı güzelleştirmeden olmaz.” diyecek, birisi de kalkacak,

tasavvufun aleyhinde bulunacak. Birisi “İmam Mâturidî Efendimiz’in itikad mezhebinde-
nim.” diye size öğretecek, ötekisi İmam
Mâturidî’nin aleyhinde atacak tutacak. Birisi
size; “Müslüman olarak yaşa.” diyecek, öbür
taraf tan bir başkası; “Boşver, hayata insan
bir defa geliyor, gününü gün et.” diyecek.

إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

*In hâzâ illâ esâtîrû’l-evvelin*¹³ denildiği
gibi, “Bunların hepsi eski masallardır, efsane-
lerdir; boşver kardeşim.” diyecek.

“Bak, Miami var, Haiti adaları var... Bo-
yunlarına çiçekten çelenk takanlar var, dans
edenler var, denizde yüzenler var, yatlarla
gezenler var... Âlemin aptalı sen misin? Boş-
ver bu işleri...” diyecek.

Niye bunlara Allah deme fırsatı veriyor?
Niye siz bunlarla karşı karşıya geliyorsunuz?

Bu bir imtihan olduğu için.

Siz karşılaştığınız her fikrin, onu duyduk-
tan sonra arkasından “Acaba bu doğru mu,
eğri mi?” diyeceksiniz, doğruyu kendi kendi-

¹³ 6/En’âm, 25.

nize irdeleyerek, bir kere daha fethederek o zaman elde edeceksiniz. O zaman imanınız sağlam olacak. “Biz bu lafları çok duyduk, onların cevabı şudur.” diyebileceksiniz.

Ben şahsen ilk defa Allah’ı inkâr laflarını; kıpkızıl, kapkara, korkunç, çirkin lafları ilk defa lisede liseli arkadaşlardan duydum. Çok kötü oluyor insan tabii... Dindar bir aileden yetişmişiz; birisi de çıkıyor, Allah’ı Peygamber’i hiçe sayıyor, dini imanı hiçe sayıyor, konuşabiliyor. Onun cevabını aradık bulduk. Üniversiteye gittik, profesörlerden yalan yanlış şeyler duyduk; onların cevaplarını öğrendik. Çeşitli münakaşalara girdik çıktık, yalan yanlış laflar, fikirler, münakaşalar, sözler duyduk; onların cevabını bulduk. Bu bir bakıma iyi oluyor. İnsan kendi kendisini daha kuvvetlendirmiş oluyor.

Şunu hatırlatmak istiyorum:

Kur’ân-ı Kerîm bile bize kâfirin sözünü naklediyor. Mesela *Yâsîn* sûresinde Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’e geldiklerini, kemiği ellerine aldıklarını ve kemiği ufalayıp toz hâline getirip; “Bu çürümüş kemiği mi Allah diriltecek?!” diye kâfirce

sözü söylediklerini naklediyor. Allah bize kâfirin sözünü naklediyor.

مَنْ يُحْيِ الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ

*Men yuhyi'l-izâme ve hiye ramîm*¹⁴ dediğini naklediyor.

Ama ondan sonra cevabını veriyor.

Bu neden?

Bence bu bir aşı... Nasıl insanın vücuduna bir aşı yapılıyor, o aşı yapıldığı zaman o hastalığa karşı bağışıklık oluyor ve insan sağlam oluyorsa;

“Evet, bu ufalanmış kemiği onu evvelce yaratmış olan Allah diriltecek. Çünkü O, her çeşit diriltmeye muktedirdir.”

Her çeşit diriltmeyi biliyor. Bir çeşidi yok ki; yaprağın bin çeşidi var, çiçeğin bin çeşidi var, balığın bin çeşidi var, sineğin böceğin bin çeşidi var, rengin çeşitleri var, meyvenin çeşidi var, tatlının çeşidi var... Allah her şeyin çeşitlerini yaratıyor, kudretini gösteriyor.

¹⁴ 36/Yâsîn, 78.

“Her çeşit yaratmaya kâdir...” diye, ilmî delilleri ortaya koyuyor.

Demek ki siz bu yola girmiş insanlar olarak menfî fikirler duyabilirsiniz, duyacaksınız. Ama menfî fikirlerin karşısında sarsılmayacaksınız, menfî fikirlerin müspet karşılıklarını da öğreneceksiniz. Bir de bunları başka insanlara anlatacaksınız.

Mesela hoşuma giden şeylerden birisi:

Kâfirin, müşrikin, münkirin birisi gelmiş, demiş ki;

“Şeytan neden yaratılmış?”

مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَّارٍ

*Min mâricin min nâr*¹⁵ buyuruluyor Kur’ân-ı Kerîm’de; “Ateşten yaratılmış.”

Biliyoruz.

Peki, şeytanı Allah nereye atacak?

Cehenneme, cehennem ateşine atacak.

“Peki, ateşten yaratılmış, ateşe atılacak; orada azap görmez ki... Ne dersin buna?” demiş, bir müslümana.

¹⁵ 55/Rahmân, 15.

Fıkra, çok hoşuma gidiyor.

O hiç ağzıyla bir söz söylememiş. Tarlanın kenarından geçiyorlarmış... Sürülmüş koca toprak parçaları, hani sabandan devriliyor, “kesmik” diyorlar... Bir kesmiği yerden almış, adam da ona bakıyor, “Ne cevap verecek?” diye... Götürmüş, adamın kafasına ‘küt’ bir tane vurmuş; başı şişmiş, kaşı kanamış... Mahkemelik olmuşlar. Kadının huzuruna gitmişler. Demiş ki;

“Bu adama niye vurdun? Bak, senden şikâyet ediyor. Bu adamın kafasına vurmuşsun, niye vurdun?”

“Efendim bana bir soru sordu, ben cevabını verdim.” demiş.

“Ne sorusu sordu, ne cevabını verdin?”

“‘Şeytan ateşten yaratılmış, ateşte nasıl azap görecek?’ deyince ben de insan da topraktan yaratılmıştır, toprağı kafasına vurdum ki toprakla nasıl azap görüldüğünü görsün diye...” demiş.

Hoşuma gidiyor... Bu bir cevap... Belki bir fıkra ama böyle bir fıkra ile karşı tarafın tereddütleri gidiyor.

Kâfirin birisi gelmiş, müftü efendiyi çağırılmış... Yönetici, idareci, zorba... demiş ki;

“Taze üzümü sıkıyoruz, ne oluyor?”

“Şıra oluyor, içiyoruz.”

“Helal mi?”

“Helal.”

“Yine üzüm suyu olan şarap niye haram? Ver bakalım cevabını!”

Adam zorba, dikdatör; soruyu soran o. Ötekisi sert bir şey yapamaz ama bir cevap bulması lazım. Gayet sakin demiş ki;

“Efendim siz karınızla evlisiniz, karınız size helal de kızınız niye haram?”

Şıp kesilmiş... Ne diyebilir?.. Susmuş kalmış...

Kur’ân-ı Kerîm’de İbrahim *aleyhis-selâm*’ın hikâyesi anlatılıyor.

“Benim Rabbim *yuhyî ve yumîl*; ¹⁶hayat verir ve öldürür.” diyor.

Onun karşısındaki Nemrut da demiş ki;

“Ben de hayat veririm, ben de öldürüm.”

¹⁶ 2/Bakara, 258.

“Şunu öldürün!” Birisini öldürüyorlar.

“Bak bunu öldürdüm.”

“Şunu da öldürmeyin, hadi salıverin...”

“Bu esiri de saldım. İşte bak birisine hayat verdim, birisini öldürdüm.”

Ama sen onu yaratmadın ki; bir kestini, bir kestirtmiyorsun... Saçma bir söz söylemiş.

Onun üzerine İbrahim *aleyhisselam* diyor ki;

“Benim Rabbim güneşi doğudan doğdurur, batıdan battırır; hadi sen de batıdan doğdur, doğudan battır bakalım!”

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ

*Fe-bühite’llezî kefer...*¹⁷ O zaman kâfir bir cevap veremiyor.

Muhterem kardeşlerim, değerli gençler!

Siz öyle bir meslektesiniz ki doktor gibisiniz. Doktor mikroplarla, hastalarla, hastalıklarla uğraşır, tedavi eder ama kendisi hastalanmaz. Siz de fâsit, fâcir, fâsık, kâfir insanların fikirlerine tahsiliniz esnasında muha-

¹⁷ 2/Bakara, 258.

tapabilirsiniz, sarsılmayın; çünkü hak yol İslâm'dır, Allah'ın kelâmı Kur'an'dır, Allah'ın elçisi Resûlullah Muhammed-i Mustafâ'dır; şek şüphe yoktur, cümle cihan halkı biliyor, aklı başında olanlar müslüman oluyor.

j. İslam'a Güzel Hizmet Edin

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ

*Ellezîne âteynâ hümü'l-kitâbe
ya'rifûnehû kemâ ya'rifûne ebnâehüm.*¹⁸

“Eski kitap verilmiş insanlar da bizim Peygamberimiz'in hak Peygamber olduğunu kendi evlatlarını tanır gibi tanır, bilirler.” diye bildiriliyor.

Bu gibi şeylere karşı da kendinize notlar alın, cevaplar hazırlayın, sapasağlam müslümanlar olarak yetişin, İslâm'a güzel hizmet edin. Ama önce nefsinizi yenerek, şeytanın karşısında sarsılmayacak bir gücü kuvveti elde ederek...

Bu nasıl elde edilir?

¹⁸ 2/Bakara, 146; 6/En'âm, 20.

Bunun bir tek yolu vardır: Tasavvuf.

Tasavvuf olmadan nefis ıslah olmaz. Tasavvuf olmadan mârifetullah ele girmez. Tasavvuf olmadan insan ihlâsı kazanamaz. Tasavvuf olmadan insan kâmil müslüman olamaz.

Takvâ ehli olmak için, ihlâslı olmak için, has müslüman olmak için, Allah'ın sevdiği kul olmak için bu nefis terbiyesini mutlaka öğreneceksiniz, sağlayacaksınız; nefisini ıslah etmiş, durgunlaşmış, olgun, kâmil, alim, ilmiyle âmil, ârif bir kimse olacaksınız ki sizden bir fayda gelsin.

Aksi takdirde fayda gelmez. Aksi takdirde, yukarıdan sizden fetva isterler, “içki helal” diye fetva verirsiniz; fetva isterler, “faiz helaldir” diye fetva verirsiniz; fetva isterler, isteğe göre fetva verirsiniz.

k. Neticeye Ulaşmak İçin Gençlere Vazifeler

Neden?

Kalbinizde ihlâs yok, takvâ yok, ondan.

Onun için, hazır ben sizi yakalamışken elimdeki selâhiyete de dayanarak beraber bir

tevbe edelim, ondan sonra bazı vazifeler vereyim. Yaparsanız inşaallah o neticelere ulaşacaksınız.

DERS TARİFİ

Berberce diyelim cümle geçmiş günahlarımıza;

Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah. Estağfirullah el-Azîm, el-Kerîm, er-Rahîm, ellezî lâ ilâhe illâ hû, el-Hayye'l-Kayyûm ve etûbu ileyh. Ve es'elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ innehû hüve't-tevvâbu'r-rahîm. Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî lâ yemlikü li-nefsihî mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ.

Allahümme ente rabbî lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve va'dike mesteta'tü eûzü bike min şerri mâ sana'tü ebû'u leke bi-ni'metike aleyye ve ebû'u bi-zenbi fa'ğfirlî fe-innehû lâ yağfiru'z-zünûbe illâ ente.

Tevbe sadece sözle *estağfirullah* demek değildir; “Hayatta bir dönüm noktası, Allah’ın

rızası yoluna girmek, Allah'ın rızasına aykırı yolu terk etmek, bu tarafa gelmek." demektir. Tevbe, kelime olarak "dönüş" demektir.

Onun için, gerçek bir dönüşle Allah'a gerçek bir kul olmaya niyet edip hakiki mü'min olmaya şu anda başlamış olun.

Allah böyle bir gerçek dönüşle dönen, yani *tevbe-i nasuh* ile tevbe eden kullarını sever, geçmiş günahlarının hepsini affeder.

Şimdiye kadar işlediğiniz kusurlarınızı Rabbimiz affetsin. Bundan sonraki ömrünüzde ilmi, irfanı, İslâm'ı, imanı bilerek, ilmiyle âmil olarak yaşamayı; günahlardan, haramlardan uzak durmayı cümlenize nasip etsin.

Devamlı abdestli durmanızı tavsiye ederim. Mecburiyet değildir ama tavsiye ederim. Böyle olduğu zaman -Peygamber Efendimiz tavsiye etmiş- şeytan size musallat olamaz, zarar veremez, işiniz rast gider, hayrınız bereketiniz çok olur.

Her gün Efendimiz'in tavsiye ettiği zikirleri yapın. İbadetlerinizi ihmal etmeyin.

Efendimiz'in tavsiye ettiği zikirlerden bazıları söyleyeyim:

Günde 100 defa *estağfirullah* deyin. “Ben de söylerim.” diye kendisi tavsiye etmiş, kendisi de yaptığını bildiriyor. Bugünden sonra 100 *estağfirullah* vazifeniz olsun. Elinize bir 99’luk tesbih alın, cebinize yerleştirin, bundan sonra her gün 100 *estağfirullah* vazifeniz olsun, bir.

100 *lâ ilâhe illallah* deyin. *Lâ ilâhe illallah* sözü çok önemli ve kıymetli bir sözdür, çok tesiri vardır, mânevî tesiri vardır. Onu biraz hatırunuzda kalsın diye anlatayım:

Bir elektronik mühendisi kardeşimiz vardı... Ama çok uyanık, çok zeki bir kimse... Hacca gitmişti, Arafat’ta Cebel-i Rahme diye bir kısmı var, çok kalabalık bir yer. Herkes oraya toplanıyor, büyük izdiham var, çok büyük sıkışıklık... Hocalar oraya gitmeyi hiç tavsiye etmez. “Ne yapacaksınız bu sıcakta oraya gidip de... Çok sıkışırsınız, belki kazaya uğrarsınız, ezilirsiniz...” filan derler. Ama bu bizim mühendis kardeşimiz, Efendimiz orada veda hutbesi vermiş diye o tarafa kalkmış gitmiş.

“Ortalık gittikçe sıkıştı... Sıkıştık, sıkıştık, sıkıştık; nihâyet bir noktaya geldik ki k-

pırdamak, ileri gitmek, geri gitmek mümkün değil. Dört bir yanımdan sıkışıyorum, nefes alamıyorum...” diyor. Göğüs kafesi kalkmıyor ki nefes alsın versin. O hâle gelmiş. Bunalmış, daralmış. “Artık itemiyorum da...” diyor. Çünkü her yerden geliyor. “Kalabalığın içinde sıkıştık, beton gibi böyle bir şey olduk...” diyor. “Bari ölürken imanla göçeyim dedim, gözümü kapattım, nefes alamazken, ölmek üzereyim diye, başladım *lâ ilâhe illallah* demeye... Bir baktım, ferah bir yerdeyim, etrafım açılmış...” diyor.

İşte olmuş bir olay olarak, size bunu bir arkadaşın hikâyesi olarak anlattım. *Lâ ilâhe illallah*'ın böyle özellikleri vardır. “Özellik” dediğimiz zaman sadece birtakım mânevî husûsiyetler demek değil, böyle faydaları vardır. O bakımdan *lâ ilâhe illallah*'ı da söylersiniz.

100 defa *Allah Allah* diye Lafza-ı Celâl'i söyleyin. Çünkü o da İsm-i Âzam'dır, bütün Esmâü'l-Hüsnâ onun içindedir. Onu da 100 defa söyleyin.

100 defa da Peygamber Efendimiz'e salavât-ı şerîfe getirin. Âyetle sabit:

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
أَمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

*Inna'llâhe ve melâiketehû yusallûne
ale'n-nebiyyi yâ eyyühe'llezîne âmenû sallû
aleyhi ve sellimû teslîmâ.*¹⁹

Âyet-i kerîme var. 100 defa da salavât
getirme hakkında hadîs-i şerîfler var. O da
vazifeniz olsun.

100 defa da *kul hüvallâhu ehad'*ı okuyun.

Bunları oturup yaparsanız yapabilirsiniz;
ayakta yaparsınız, yolda giderken, otobüse
bindiğiniz zaman, okula giderken, okuldan
gelirken, ders arasında, öğle tatilinde vesai-
rede, her zaman yapabilirsiniz. Ama bunları
yapın. Zikre biraz kendinizi alıştıırın.

Bir de kendinizi kalbinizden zikretmeye
alıştıırın. Onu da söyleyeyim, ben söyleyeyim
siz beni dinleyin.

*Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ
ilâhe illallah.*

¹⁹ 33/Ahzâb, 56.

Şimdi sizler de beraberce yüksek sesle söyleyin.

Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah. Lâ ilâhe illallah.

Allah. Allah. Allah.

Şimdi ağzınızı kapatın, gözünüzü yumun, içinizden *Allah* demeyi devam ettirin. Düşünmüş gibi içinizden devam...

İşte böyle içinden *Allah* demeye *zıkr-i kalbî* derler; bunu kimse duymaz, kimse anlamaz, kimse bilmez. Ama bunun sevabı çok yüksektir; bunun kat sayısı 4 milyon 900 bin mislidir.

“Neden? Nereden çıkmış bu rakam?” dersiniz, onu da anlatayım:

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîfinde buyuruyor ki;

“Allah yolunda -cihat yoluna- insan para sarf etti mi, sevabı 700 mislidir.”

Yani cihada 1000 lira harcasa 700 bin harcamış gibi olur. 1 milyon harcasa, 700 milyon harcamış gibi olur. Cihadın kat sayısı 700'dür.

Zikrullah, Allah yolunda masraf yapmaktan 100 kat daha sevaplıdır. Yani zikrullahın kat sayısı 700'ün 100 misli, 70 bindir. İnsan *Allah Allah* veya *lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah* derse sevabı 70 bin, 70 bin, 70 bin mislidir.

İçinden zikretmek, demin söylediğim gibi, kalbinden, sessiz, kafasından düşünür gibi zikretmek; bu da dille zikirten 70 kat daha fazladır.

70 binin 70 katı, bir 0 koyacaksınız, 700 bin, 7 tane 700 bin; 4 milyon 900 bin eder. İnsan içinden, kalbinden bir *Allah* dediği zaman 4 milyon 900 bin misli oluyor.

Evinde namaz kılsa 1 sevap alıyor, camide namaz kılsa 27 sevap alıyor. Türkiye'de namaz kılsa 1 sevap alıyor, Peygamber Efendimiz'in mescidinde namaz kılsa 1000 alıyor. Kâbe-i Müşerrrefe'nin olduğu yerde namaz kılsa 100 bin alıyor. Yalnız kılsa 100 bin alır, cemaatle kılsa 100 binin 27 kat fazlası olur.

Zikrullah görüyorsunuz 4 milyon 900 bin, bayağı ulaşılmayan bir rakam olarak hepsinin üstünde oluyor.

İnsan Kâbe'de de olmasa, Mescid-i Nebevî'de de olmasa bile kalbinden *Allah* dedikçe; 4 milyon 900 bin, 4 milyon 900 bin, 4 milyon 900 bin... diye gidiyor.

Size şöyle anlatabilirim:

Bir zengin çıkrsa;

“Sen İmam-Hatip'te misin?” dese...

“Evet.” deseniz...

“Bir *lâ ilâhe illallah* de bakayım bana, 1000 lira vereceğim. Veya bir *Allah* de, 1000 lira vereceğim...” dese...

Allah dediniz; çıkarsa 1000 lira verse...

“Bir daha dersin yine vereceğim.”

Deseniz, bir daha verse...

“Kaç defa dersin o kadar vereceğim.” dese... Siz de *Allah, Allah, Allah...* deseniz; o da 1000, 1000, 1000... verse...

Dünyanın zengini bu kadar veriyor ama Allahu Teâlâ hazretleri zikre 4 milyon 900 bin, 4 milyon 900 bin, 4 milyon 900 bin... veriyor. Oradan bu işin kıymetini anlayın. O bakımdan vaktinizi boş geçirmeyin.

İsterseniz bir de fıkra anlatayım:

Bir yerde anlatmışım. İngiltere'ye gittiğim zaman mühendis bir talebem dedi ki;

“Hocam bizim derse gelmiştiniz, bize bir fıkra ile başladınız...”

“Neymiş o?” dedim, orada bir daha hatırladım.

Adamın birisi trenle gidiyormuş. Bir köyün yanından geçerken derenin içinde başında zilli külâh olan bir adam görmüş. Uzun bir külâh, ziller, çanlar, çingiraklar takılmış... Başında külâh olan bir adam... Derenin içinde tepiniyormuş. Tabii tepindikçe “çingir çingir” acayip sesler çıkıyor; görmemek mümkün değil, herkes ona bakıyor. Ondandır merak etmiş, gitmiş yanına; bakmış dudakları kıpır kıpır, kıpır kıpır bir şeyler söylüyor. Bakmış elinde yün eğirme şeyi neyse onu eğiriyor. “Allah acısın, herhalde deli...” filan diye düşünmüş. Yanına gitmiş, selam vermiş:

“Selâmun aleyküm.”

Adam gayet makul;

“Aleyküm selam. Hoşgeldiniz.” demiş.

Sesinin tonu gayet makul.

“Hayrola, bu suyun içinde niye böyle tepinip duruyorsun?”

“Efendi, Ramazan yaklaştı, camimizin halıları kirli... Onları aldım, derenin içine attım, üstünde tepiniyorum ki halıyı çitilemek mümkün değil, ancak bu tarzda [kirleri] çıkacak. Ramazan’a halılar tertemiz olsun, cemaat temiz bir camide güzel bir namaz kılsınlar diye onu temizliyorum. Tepinmiyorum, halıyı temizliyorum. Biraz acayip görünüyor sana ama yaptığım iş bu.” demiş.

“Çok güzel...”

“Ne yapacaksın, işte ölümlü dünya, halı temizlemekten birazcık para da alıyorum, işte bir gelirim de oluyor, halı temizliyorum...” demiş.

Bakmış bu makul...

“Peki, başındaki bu acayip külâh ne? Upuzun bir külâh, bir sürü çingiraklar, ziller, çingir çingir kıyamet kopuyor...”

“Komşu tarlaya tohum ekti, tarlayı beklemek vazifesini üzerime ben aldımı kargalar bu gürültüye gelemiyorlar, bir kilometre ya-

kına bile sokulamıyorlar. İşte böyle tarlayı da bekliyorum. Ölümlü dünya, işte biraz da bundan para alıyorum.” demiş.

Bakmış o da makul... Külâh acayip zilli filan ama sebep makul.

“Peki, dudakların niye kıpır kıpır kıpırda-nıyor?”

“Komşunun babası öldü, ona şu kadar *Yâsîn* okumak istediler; ben de hazır burada ağzım serbest, o *Yâsîn*leri okuyorum. Ölümlü dünya, biraz da oradan para alacağım.” demiş.

O da makul...

“Bu elindeki ne?”

“Ayağım bir iş yapıyor, dilim bir iş yapıyor, başım bir iş yapıyor ama elim serbest. Yün eğiriyorum, bunu da topunu şu kadara satıyorum, eğirdikçe bundan da bir gelir geliyor. Ölümlü dünya, ne yapayım...” demiş.

Adam bakmış her şeyi doğru...

“Valla iyi ki dünya ölümlüymüş, ölümsüz olsaydı kim bilir sen ne yapacaktın?” demiş, kırk tane iş, kazanç yapıyorsun diye...

Tabii bu fıkra aklınızda kalsın diye bunu anlattım.

Nasıl bu adam elinden bir kâr, ayağından bir kâr, kafasını sallamaktan bir kâr, dudağını kıpırdatmaktan bir kâr sağlamaya çalışıyorsa aslında gerçek bir müslüman da her vesileyle sevap kazanmaya çalışacak.

Tabii bu sevapların çeşitleri içinde dudak kıpırdatmak bizde de var. Hatta dudak kıpırdatmadan kalpten *Allah* demek var. Öyle dersiniz sevabınız çok olur. Onun için anlatıyorum. Hatırınızda bir fıkrayla beraber kalır, ömrünüzün sonuna kadar unutmazsınız diye bunu anlattım.

Zikirleri güzelce yaparsınız. Daima kalbiniz Allah'ı zikir ile meşgul olsun.

Çünkü Allah *celle celâlühû* ne buyuruyor?

فَاذْكُرُونِي أَذْكَرُكُمْ

*Fe'zkrûnî ezkrüküm.*²⁰ "Siz beni zikredin, ben de sizi zikrederim."

O bizi nasıl zikredecek? Bana "Esad, Esad, Esad..." mı diyecek?

²⁰ 2/Bakara, 152.

“Ben sizi daha hayırlı bir topluluğun içinde zikrederim, meleklerime methederim.” mânâsına çeşitli incelikleri var.

Allah’ın sevgisine, rızasına mazhar olursunuz.

Namazlarınızı evvel vaktinde kılın. Abdestsiz gezmeyin. Camiyi, Cuma’yı, cemaati terk etmeyin.

Cuma’yı terketmek yeni modalandı. Farzları terk ederek cihat yapılamaz. Bunu iyice bilin. Şaşırmayın, yanılmayın.

Nafile oruçlar vardır, sevaplı oruçlar vardır, sevaplı namazlar vardır; onları *Riyâzu’s-sâlihîn* kitabını okursanız görürsünüz. O sevaplı namazları [kılırsınız], o oruçları da tutarsınız. Mesela duhâ namazı, işrak namazı, evvâbin namazı, teheccüd namazı, gece yartnerken kılınan namaz; bunlar tavsiye edilmiş, bunları kılın. Pazartesi perşembe oruçları, *eyyâm-ı biyz* oruçları, Şevval’in 6 gün orucu, Zilhicce’nin 10 gün orucu, Muharrem orucu; oruçlar da epeyce sevaplıdır, onları da tutarsınız.

İlim öğrenin, çok sevaptır; öğretin, çok sevaptır.

Bizim Hocamız vardı, *rahmetullahi aleyh* Mehmed Zahid Efendi hazretleri... Ben üniversitede hocayım, benim bulunduğum bir mecliste dedi ki;

“Bu insanlar -Yüksek İslâm Enstitüsü’nden mezun kimseler mebus oluyorlardı. Bazı kimseler vardı, mebus olmuş.- imamlığın kıymetini bilmiyorlar, mebusluğu kıymetli sanıyorlar. Halbuki imamlık en kıymetli meslektir!”

O kadar methetti ki, ben de;

“Baba, uygun görürseniz ben de üniversitedeki görevimi bırakayım, imam olayım.” dedim.

Güldü o zaman, hoşuna gitti.

“Yok, sen profesör ol da öyle...” dedi.

Oradan anladım ki daha asistanken profesör olacaktım. Çatlasa da, patlasa da, kim ne yaparsa yapsın, demek ki profesör olmak da olacaktım, oradan onu da anladım.

Bu imamlık vazifeleri çok kıymetli vazifelerdir. Bir cami sizin oluyor, bir cemaat sizin oluyor, çocuklar sizin oluyor; onlara Kur'an öğretebilirsiniz, Allah'ın yolunu öğretebilirsiniz, emr-i mâruf yaparsınız, nehy-i münker yaparsınız.

Dünyanın en güzel mesleği imamlıktır.

Ondan sonra gelen ikinci meslek müezzinliktir.

Birincisi imamlıktır, ikincisi müezzinliktir.

Onun için bu güzel mesleklerden hiç yüksünmeyin, hiç çekinmeyin. Mesleğiniz hazır, eviniz hazır, işyeriniz hazır. Zaten yapacaksınız. İmam olmasanız namaz kılmayacak mısınız; zaten kılacaksınız.

Bu vazifeleri güzel yapmaya çalışın.

2000'li yıllarda -yapılan hesaplara göre- Türkiye'nin nüfusu 100 milyona gelecek ve genç bir nüfus olacak. Almanlar, İtalyanlar, Fransızlar vesaireler çocuk yapmadıkları için ihtiyarlıyorlar. Dünyanın öbür milletleri pinpon olacak, yaşlı olacaklar. Ama biz Türkler genç olacağız, dinamik olacağız. Bir de

İslâm'a sımsıkı sarılırsak Allah'ın dinini inşa-
allah dünyanın her yerine yayarız.

Bir müjdeyi her zaman söylüyorum, size
de söyleyeyim:

Roma'yı da fethedeceğiz!

Fatih Sultan Mehmed İstanbul'u fethet-
miş, Roma'yı da inşaallah *lâ ilâhe illallah*
diyerek fethedeceğiz.

Onun için, zikirlerinizi ihmal etmeyin.

Allah feyzinizi çok etsin. İki cihanda aziz
olun. Allah'ın sevdiği kul olarak yaşayın. Al-
lah'ın *-celle celâlühû ve amme nevalühû ve*
lâ ilâhe ğayruhû- huzuruna sevdiği bir kul
olarak varın, cennetiyle cemaliyle müşerref
olun. Habîb-i Edîb'ine komşu olun.

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtiha.

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ
أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ
أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا

Inne'llezîne yübâyiûneke innemâ yübâyiûna'llâhe yedullâhi fevka eydîhim fe-men nekese fe-innemâ yenkusu alâ nefsihî ve men evfâ bimâ Âhede aleyhu'llâhe fe-seyü'tîhi ecren azîmâ.²¹

Sadaka'llâhu Rabbüne'l-a'lâ.

Peygamber Efendimiz'in zamanının insanları hepsi gidip Peygamber Efendimiz'e bağlandılar. Hatta Efendimiz "Hicret edeceksiniz." diye emretti; hicret etmeyenler cezalı duruma düştü, hicret edenler kazandı. Peygamber Efendimiz'in hükmüne razı olmayanlar zarar etti, hükmünü kabul edenler kazandı. Kadınlar, erkekler, çocuklar Peygamber Efendimiz'e bey'at etti. Hz. Ali çocuklardan ilk bey'at edendir. Peygamber Efendimiz'den sonra Hulefâ-i Râşidîn'e bey'at edilmiştir. Ondan sonra evliyâullaha bey'at edilmiştir.

Bu devirde millet; "Bey'at etmek lazım mı, değil mi? Kime bey'at etmeli?" bilmiyor.

Tabii Peygamber Efendimiz'in makamına kâim, onun vârisleri olan alimlere bey'at edilir.

²¹ 48/Fetih, 10.

Sizinle bu konuşmamız ve eğer nasihatlerimizi kabul ederseniz, tutarsanız, bu da bir bağlılıktır. Bu bağlılığı devam ettirin. İnşallah 2000'li yıllarda dünyada yapacağımız çok hayırlı işler var. Beraberce yapalım.

Allah bizi büyük hayırlara muvaffak eylesin. İslâm'ın füyûzâtını, fütûhâtını, dünyanın her yerine yayıldığını, her yerdeki insanların İslâm'ın güzelliğini anladığını ve İslâm'a geldiğini görmeyi cümlemize nasip eylesin.

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullâh...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

23 Muharrem 1413 / 24.07.1992

[Bütün KONFERANSLAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

